

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΧΟΛΕΙΟ: 2ο Γενικό Λύκειο Αμαρουσίου

PROJECT_Υπεύθυνη καθηγήτρια Κ.Σπανού

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ: Ασκαρίδης Στυλιανός-Ιωάννης

Διαμάντης Δημήτριος-Ηλίας

Χριστοφής Ιωάννης

Μπαλταδόπουλος Κωνσταντίνος

Στη Νομική Επιστήμη «παραβατική» χαρακτηρίζεται η μη κοινωνικά αποδεκτή συμπεριφορά, που αντιβαίνει σε νομικό-ποινικό κανόνα. Όμως, η γενική έννοια της παραβατικότητας δεν συμπίπτει με εκείνη της παραβατικότητας των ανηλίκων: Για να θεωρηθεί ο ανήλικος ως «παραβάτης» θα πρέπει να έχει προβεί σε ενέργειες ή παραλείψεις, που αποτελούν «νομική παράβαση και συνεπάγονται σύλληψη και προσαγωγή του στο Δικαστήριο Ανηλίκων»

Μόνο όταν έχει σχηματισθεί ποινική δικογραφία σε βάρος του ανηλίκου και εφόσον οδηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, τότε θεωρείται παραβάτης, ενώ οι υπόλοιποι που κατηγορούνται για πταίσματα και δεν τους επιβάλλεται ποινή, δεν μπορούν να θεωρηθούν παραβάτες.

Μόνο όταν έχει σχηματισθεί ποινική δικογραφία σε βάρος του ανηλίκου και εφόσον οδηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, τότε θεωρείται παραβάτης, ενώ οι υπόλοιποι που κατηγορούνται για πταίσματα και δεν τους επιβάλλεται ποινή, δεν μπορούν να θεωρηθούν παραβάτες

Ποιες είναι οι προβλεπόμενες ποινές για τους ανήλικους παραβάτες;

- ▣ Απαλλαγή ή απαλλαγή υπό όρους
- ▣ Επιβολή προστίμου ή επιβολή καταβολής των εξόδων ή αποζημίωσης στο θύμα από το παιδί
- ▣ Διάταγμα με το οποίο να υποχρεώνει τον γονέα ή κηδεμόνα να καταβάλει αποζημίωση στο θύμα
- ▣ Διάταγμα γονικής επιτήρησης
- ▣ Διάταγμα επιβολής κοινοτικής επιτήρησης
- ▣ Διάταγμα κράτησης σε χώρο κράτησης παιδιών

Οι γονείς έχουν ευθύνη για την παραβατικότητα των νέων?

Ο ρόλος των γονιών, της οικογένειας και του σχολείου είναι καθοριστικός στη γένεση, πρόληψη και αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων σε σχέση με την κοινωνική συμπεριφορά και εξέλιξη των εφήβων. Το παράδειγμα που δίνουν οι γονείς σχετικά με την αντίληψη για την παραβατικότητα έχει θεμελιώδη ρόλο στο πως θα συμπεριφέρονται στον τομέα αυτό τα παιδιά τους στην εφηβική ηλικία και πιθανόν αργότερα στην ενήλικη ζωή τους.

Υπάρχουν μέτρα επανένταξης για τους ανηλίκους?

Η κοινωνική επανένταξη των εφήβων αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα κάθε ολοκληρωμένου και συνεκτικού συστήματος σωφρονιστικής πολιτικής καλύπτοντας το πεδίο της λεγόμενης «μετα-σωφρονιστικής μέριμνας». Αφορά στην εξάλειψη των συνεπειών του εγκλεισμού και την επανασύνδεση του/της εφήβου με περιβάλλοντα της ελεύθερης κοινωνικής ζωής από τα οποία είχε αποκοπεί (όπως το οικογενειακό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον την εκπαίδευση κλπ) ή με τα οποία δεν είχε έρθει καθόλου σε επαφή λόγω διακρίσεων, αποκλεισμών ή διαφορετικού κοινωνικού και πολιτισμικού προσανατολισμού (όπως π.χ στην περίπτωση της σχολικής διαρροής, της μη ύπαρξης σταθερής οικογενειακής δομής κλπ).

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση ολοκληρωμένων και συνεκτικών προγραμμάτων για την κοινωνική επανένταξη των εφήβων απαιτεί μια προσεκτική αναλογία ουτοπίας και πραγματισμού: όπως έλεγε και μία καθηγήτρια της αντεγκληματικής πολιτικής, η Christine Lagerges, «Επιβάλλεται μεγάλη προσοχή. Είναι βέβαιο ότι η επανένταξη, χωρίς να αποτελεί απλή ουτοπία, απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Εμφανίζεται μάλλον σαν τη γραμμή του ορίζοντα προς την οποία πρέπει να τείνουμε».

Πηγές:wikipedia
eproceedings.epublishing.ekt.gr
<http://crime-in-crisis.com>

